JAMIA HAMDARD
CENTRAL LIBRARY NEW DELHI
Acc N 36
Date 9 Jan 2007

FUMIGATED

891.553
S12G

ورق ۱۲۶

(ناقص طرفین)

قلمی
91
گلستان سعدی

ندارد هیچ تاقل بار دربند چو بار اندر شکم نیچد فروهل

که بار اندر شکم بار است بر دل حریف ترش روی ناسگالا

قسم الله ذوالطاف

جوخواهد شدن دایم نشستن مدار حکایت از صحبت یاران دمی مشغم

ملالتی بدیدا مده بود سر در بیابان قدس نهادم و با حیوانات

انس گرفتم تا وقتی که اسیر قید فرنگ شدم و در حندق بلا

مرا با جهودان بکار کل بداشتند تا یکی از دوستان حلب

بسابقه معرفتی که میان ما بود گذر بر من کرد بشناخت و گفت این

این چه حالت است و چگونه همی گذرانی گفتم چه گویم قطعه همی گریختم

از مردمان بکوه بدشت که خیر خدای نبودم بد بکری پرداخت

قیاس کن که چه حالت بود درین ساعت که در طویله نامردمان

بباید ساخت بیت پاره در زنجیر بیش دوستان به که با بیگانگان

در بوستان بر حال بنباه من رحمت آورد و بدیده

از قید فرنگ مخلص داد و با خود بحلب

برد و در عقد نکاح من در آورد و بگفت این

باب دهم ۲۰۰

ستیزه روی بود زبان طعنه

مدنی برآید دختری بدخوی و ستیزه روی بود زبان طعنه

مثنوی

دراز کردن گرفت و عیش مرا منغص ساخت

زن بد در سرای مرد نکو ‌ همدرین عالم است دوزخ او

رنجها از قرین بد رنجهاست ‌ وقنا ربنا عذاب النار

هر بار زبان طعنه دراز کردی همیگفتی توان نیستی

که پدرم بده دینار مدتست تو گرفتار کردی

مثنوی

شنیدم گوسپندی را بزرگی ‌ رها نبد از دهان و دست گرگی

شبانگاه کارد بر حلقش بمالید ‌ روان گوسپند از وی بنالید

بنالید که از چنگال گرگم ‌ درربودی چو دیدم عافیت

خود گرگ بودی حکایت یکی از پادشاهان عامد بر اربیب

که عیال بسیار داشت که او فاقت عزیزست حکو

مرد گفت همه شب در فنا جانست و سحر در دعا حاجت

بگذار تا حاجات ملک را بمضمون اشارت

و بگفت و مسعود گردد